

Kázání 23.10.2011 - Mgr. Monika Černeková, Myjava

18. po ST, 1Tes 3,1-3;6-8

V tejto časti písma sv. nachádzame veľkú túžbu apoštola Pavla. Hovorí o tom, ako by sa ešte veľmi chcel stretnúť s tesalonickými. Aj by za nimi prišiel, akokoľvek by tá cesta pre neho mohla byť nebezpečná, ale zatiaľ nemôže. Trápi sa v Aténach pre tých, ktorých musel opustiť. A tak teraz sa pýta ako sa im darí, čo je s nimi, či obstáli vo viere, či neochabli v rôznych súženiach, pokušeníach?

V tejto svojej neistote posielala svojho spolupracovníka Timotea do Tesaloník, aby tento cirkevný zbor povzbudil a zároveň o nich priniesol správy. Kým tam Timoteos prišiel a zasa sa vrátil naspäť do Atén prešlo niekoľko týždňov. A zatiaľ sa Pavlove pochybnosti neustále zväčšovali. Timoteos konečne prišiel a prináša skutočne dobrú správu, ako vierou a láskou žije a horí cirkevný zbor. A čo na to Pave? „Takže opäť žijeme, keď vy stojíte v Pánu.“ Apoštol nemyslí na svoje problémy, trápenia, ale myslí na tesalonických. Zaujíma ho, ako ďalej praktizujú vieru, ako pracujú. Chce vedieť ako pokračujú v tom, čo on začal. Toto jeho počínanie nás vedie k tomu, aby sa aj v nás prebudil záujem jeden o druhého. Aby naše stretnutia neboli iba takými formálnymi rozhovormi – ako sa máš? Aby neboli iba akousi prázdnu formou, ale skutočným zaujímaním sa o toho druhého, so záujmom povzbudiť i potešiť, vypočuť, spolu s ním zdieľať.

Čo keby sme tie naše otázky, ako sa máš, premenili na otázky – ako si na tom s vierou? Ako je to s tvojimi modlitbami, čo skúšky v tvojom živote? Skúsme sa zastaviť a porozprávať sa, zaujímať sa jeden o druhého, navzájom sa povzbudiť. Apoštol sa skrze Timotea takto zaujíma o tesalonických. Už tá samotná otázka núti človeka odpovedať na také veci, o ktorých predtým ani nepremýšľali. Bratia a sestry, skúsme nebojovať boj života každý sám, nenesme sami svoj kríž a nemyslime si, že všetko zvládneme a so všetkým si poradíme. Buďme si navzájom nápomocný tak, ako sa na Pánových učeníkov patrí. Nič nie je tak vzdialené Kristovej cirkvi ako kainovské cítenie, či som ja strážcom svojho brata? Opakom toho je Kristov zákon, jedni druhých bremená znášajme. Táto duchovná starostlivosť jeden o druhého je odôvodnená. Pavel hovorí „lebo sami viete, že sme na to ustanovení, veď už keď sme boli u vás, vopred sme vám povedali, že vás očakáva súženie, tak sa i stalo, ako aj viete. Preto aj ja, keď som už nemohol vydržať, poslal som ho, aby som sa dozvedel o vašej viere, či vás pokušiteľ nepokúšal a či tak nevyšla nazmar naša námaha.“

Čo je to súženie, nebezpečenstvo, ktoré ohrozuje našu vieru v Krista? Súženie a pokušenie. Po odchode Pavla tesalonickí pociťovali v intenzívnejšej miere jedno i druhé. Výsmech, pohrdanie okolia, tak sa mohli vzdialiť od Krista. A na to Pavel hovorí, sme na to ustanovení. Tu ani tak nehovorí o súžení ako chorobe, ale skôr

o tom, keď niekto chce naozaj nasledovať svojho Pána. Súženie, keď nami pohrdajú pre našu vieru, keď nás neberú vážne, keď nechcú počuť o tom, že my máme spoločenstvo s Pánom. Že každý deň začíname aj končíme modlitbou. Keď nami pohrdajú, keď ich pozveme do spoločenstva s Bohom. Súženie, ktoré napr. prežíva teraz jedno dievčatko, ktoré bolo na jablkovej párty vo štvrtok na fare, chcelo by chodiť na náboženstvo, na besiedku, ale mama mu to nedovolí. Takéto súženie myslí apoštol. Tam, kde Kristus koná svoje dielo v živote veriaceho človeka, tam je aj nepriateľ v strehu. Útoky nepriateľa sú dobre a presne namierené. Len čo sa ľudské srdce prebudí pre Božie slovo, nepriateľ hneď zasiahne, aby ho umlčal. Byť kresťanom, nasledovníkom JK, nejde ľahko, ale vždy so súženiami. Nechápujúca rodina, niekdajší priatelia, ktorí nechápu náš život viery, okolie. Možno sú to nejaké naše obavy, strach, pochybnosti vo viere. Nejednen veriaci človek niekedy zapochybuje aj o samotnom B. Celý kresťanský život, život veriaceho človeka je v znamení kríža. Učeník nie je viac než Majster, keď mňa prenasledovali aj vás budú prenasledovať. Túžby, myšlienky, pokušenia, pochybnosti...hrozbou je, že počas týchto skúšok zneistieme, vzdáme sa, rezignujeme. Či nevyšla nazmar naša námaha. Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nehodí sa pre kráľovstvo Božie.

Timoteos prináša radostnú správu, tesalonickí obstáli vo viere a Pavel, keď to počul, akoby ožil „takže teraz opäť žijeme, keď vy stojíte v Pánu.“ Tesalonickí obstáli, nepadli, sú pevní, Kristus zvíťazil. Aj dnes je tomu tak, aj keď sa nám to nezdá. Aj keď je pokušiteľ mocný a väčší, nie je mocnejší než Kristus. Nie je silnejší než Ten, kto nad ním zvíťazil. Takže sa nekláťme, nepodľahnime, pevne stojme vo viere v Krista. Stojte v Pánu. Nehovorí stojte pri Pánovi, ale stojte v Pánu. Pánom je JK, je ako kruh, kde sa človek môže postaviť, kde môže patriť. Kto sa tam nachádza, je zahrnutý jeho mocou, silou, ochranou. Žiť v Pánu, znamená život v nádeji s očakávaním príchodu Pána. Žíme z víťazstva Kristovho kríža, nádejajúc sa v Jeho konečné víťazstvo. Cieľ, ktorý je pred nami, je ten, že Pán príde, buďme teda pevný vo viere, stojme pevne v Pánu. Amen